

موتاسیونهای سوپرسور در همان ژن و یا در ژن دیگری می‌توانند وجود

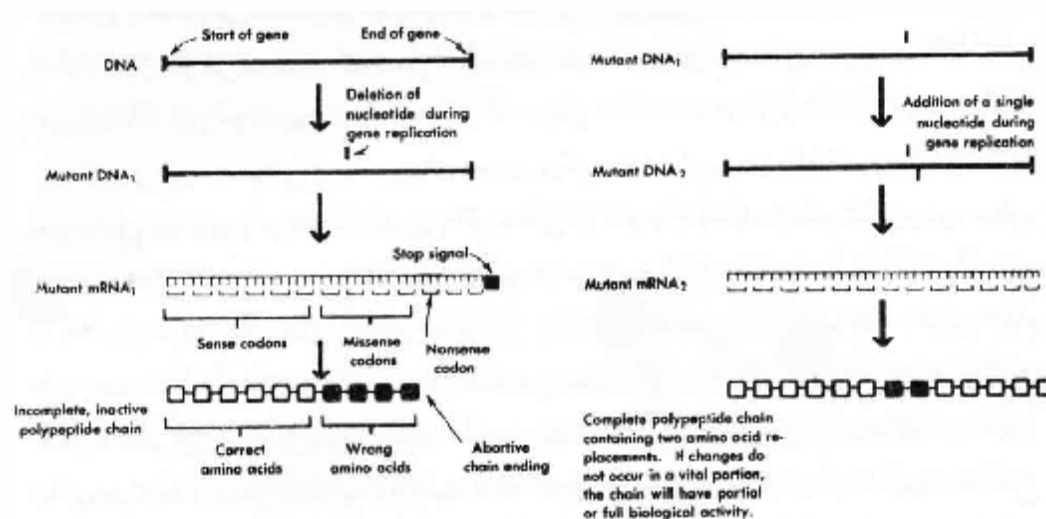
داشته باشند

اغلب ممکن است اثر یک موتاسیون مخرب توسط موتاسیون ثانویه دیگری بر طرف شود. ماهیت بعضی از این موتاسیونها قابل تشخیص هستند زیرا باعث تغییر نوکلئوتید موتاسیون یافته به حالت طبیعی می‌شوند (موتاسیون معکوس). شناخت اثر بعضی از موتاسیونها که در نقاط مختلف کروموزوم اتفاق می‌افتند دشوار است. برای مثال اگر موتاسیونی در جایگاه A تولید شود عواقب موتاسیون فوق در اثر ظهور موتاسیون دیگری در جایگاه B برطرف می‌شود. موتاسیونهای سوپرسور فوق دو نوع هستند. در نوع اول موتاسیون دوم در همان ژنی صورت گرفته است که موتاسیون اول رخ داده است (تصحیح داخل ژنی) ولی در نوع دوم موتاسیون دوم در ژن دیگری بوجود آمده است (تصحیح بین ژنی). از طرف دیگر ژنهایی که مانع از بوجود آمدن موتاسیون در ژنهای دیگر می‌شوند به ژنهای سوپرسور موسومند.

هر دو نوع موتاسیون سبب تولید پروتئین از ژنهایی که در اثر موتاسیون مضر اولیه خاموش شده‌اند می‌شود. برای مثال اگر موتاسیون در یکی از آنزیم‌های تولید آرژینین موجب کاهش سنتز آن شود، موتاسیون دوم باعث تولید آرژینین بوسیله سنتز بعضی از آنزیم‌های غیرفعال می‌شود. با اینحال مکانیسم عمل موتاسیونهای سوپرسور داخل ژنی و بین ژنی در تولید پروتئین‌های فعال کاملاً با یکدیگر متفاوت است.

اگر در اثر حذف و یا اضافه شدن یک نوکلئوتید در ژن غیرفعال فعالیت آن از سرگرفته شود جهش اولیه نیز از نوع حذف و اضافه بوده است. در اثر حذف و یا اضافه شدن یک نوکلئوتید قاب خواندن

اسید نوکلئیک عوض می‌شود بطوری که از محل حذف و یا اضافه، ردیف جدیدی از اسیدهای آمینه تولید می‌شود. اغلب در ردیف نوکلئوتیدها ممکن است موتاسیون بی‌معنی رخ دهد که منجر به خاتمه زودرس سنتز پروتئین شود. موتاسیون سوپرسور داخل ژنی (بصورت حذف و یا اضافه شدن یک نوکلئوتید) در نزدیکی موتاسیون اول باعث احیا شدن ردیف صحیح کدونهای اولیه می‌شود (شکل 1).

شکل 1: موتاسیون مهار کننده داخل ژنی که در اثر حذف و یا اضافه شدن بوجود آمده است. (a) اثر حذف یک نوکلئوتید

در خوانده شدن قاب $mRNA$ (b) نحوه عمل موتاسیون دوم (اضافه کردن یک نوکلئوتید) که اختلال حاصله از موتاسیون اولیه را برطرف می‌کند. همین طور اضافه شدن یک نوکلئوتید (در موتاسیون اول) با حذف یک نوکلئوتید بر طرف می‌شود.

اگر چه هنوز چند کدون ناجور بین دو موتاسیون ذکر شده وجود دارد با اینحال با توجه به پدیده وایل

احتمالاً کدونهای فوق اسیدهای آمینه اولیه را بیان می‌کنند. در این صورت پروتئین کاملاً فعال تولید می‌شود.

اگر موتاسیون اولیه از نوع موتاسیون بدمعنی باشد موتاسیون سوپرسور بین ژنی دوم نیز از نوع

موتاسیون بدمعنی خواهد بود. از بین رفتن فعالیت آنزیمی یک پروتئین، در موتاسیون اول می‌تواند بخاطر

تغییرات حاصل از عوض شدن یک اسید آمینه در ساختمان سه بعدی آنزیم باشد. موتاسیون بدمعنی دوم در همان ژن با برقراری آرایش فضایی آنزیم فعالیت آنرا احیا می‌کند. آنزیم تریپتوفان سنتتاز از این نوع آنزیمها است.

ژنهای سوپرسور بیان کدون را مختل می‌سازند.

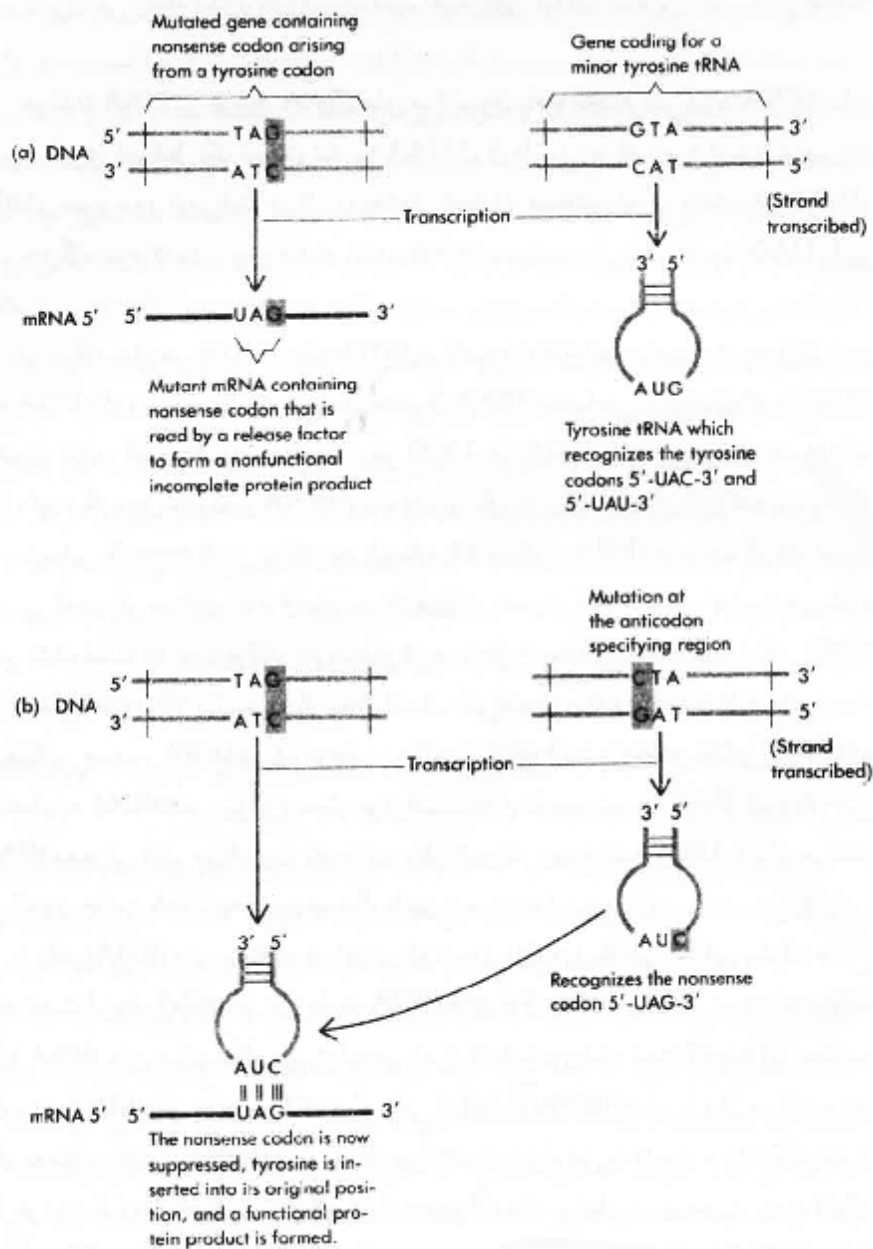
ژنهای سوپرسور ردیف نوکلئوتیدهای یک ژن موتاسیون یافته را تغییر نمی‌دهند، بلکه آنها نحوه خوانده شدن *mRNA* را تغییر می‌دهند. ژنهای سوپرسور متعددی در کلی‌باسیل کشف شده است. چون موتاسیون سوپرسور خوانده شدن تعداد معدودی از موتاسیون‌های بی‌معنی و یا بدمعنی را تغییر می‌دهد، لذا ژنهای سوپرسور فقط اثر تعداد معدودی از موتاسیون‌های نقطه‌ای را خنثی می‌کنند. برای مثال از میان همه موتاسیون‌هایی که منجر به بیان نشدن آنزیم بتا - گالاکتوزیداز می‌شوند فقط تعداد معدودی توسط ژن سوپرسور آلفا از بین می‌روند. در این موتاسیون‌ها، نوکلئوتیدی که عوض شده است در اثر ژن آلفا به روش دیگری خوانده می‌شود. همچنین موتاسیون‌های معدود دیگری از ژن آنزیم بتا - گالاکتوزیداز توسط ژن سوپرسور بتا ترمیم می‌شوند. بنابراین اگر بعضی از کدونها بوسیله ژنهای سوپرسور بطور صحیح خوانده کنترل شود موتاسیون اولیه بی‌اثر می‌شود.

از طرف دیگر چون ژن‌های سوپرسور بیان کدون خاصی را در قاب خودبخوبی انجام نمی‌دهند اثر آنها در ژنهای متعدد قابل تشخیص است. برای مثال، اگر سلولی در اثر موتاسیون قادر به سنتز آرژینین و تریپتوفان نباشد حضور فقط یک ژن سوپرسور می‌تواند هر دو موتاسیون را ترمیم کرده و منجر به تولید دو اسید آمینه گردد. در حقیقت هر دو موتاسیون یک نوع موتاسیون بی‌معنی بوده‌اند که توسط یک ژن

توسط یک *tRNA* جهش یافته جهش‌های بی‌معنی، تصحیح می‌شوند

برای هر یک از کدون‌های خاتمه یک سوپرسور اختصاصی وجود دارد، آنها در مقابل یک کدون خاتمه یک اسید آمینه قرار می‌دهند. برای مثال سه *tRNA* سوپرسور برای کدون *UAG* وجود دارد. یکی از سوپرسورها در محل کدون فوق سرین و دیگری گلوتامین و سومی تیروزین قرار می‌دهد. در هر یک از مثالهای فوق، آنتی‌کدون *tRNA* هر یک از اسیدهای آمینه طوری تغییر کرده است که یک اسید آمینه در مقابل کدون خاتمه قرار می‌گیرد. برای مثال سوپرسور تیروزین در ژن *tRNA* اختصاصی تیروزین ($tRNA^{Tyr}$) در محل آنتی‌کدون آن تغییر بوجود می‌آورد. طوری که آنتی‌کدون *tRNA* فوق از $3' - AUG - 5'$ به $3' - AUC - 5'$ تغییر یافته و قادر به تشخیص کدون خاتمه *UAG* است (شکل 2).

شکل 2: طرز عمل یک *tRNA* تیروزین فرعی بعنوان سوپرسور بی معنی

سوپرسورهای *tRNA* سرین و گلوتامین نیز در اثر جابجایی یک نوکلئوتید در آنتی کدون بوجود

می آیند. موتاسیون بی معنی که منجر به ختم زودرس می شود برای اولین بار در ژن پروتئین پوششی فاز R_{17}

(حاوی RNA) نشان داده شد. RNA موتاسیون یافته فاژ R_{17} تا زمانی که tRNA سوپرسور مناسب خود را

نداشته باشد قادر به بیان پروتئین پوششی نیست. tRNA سوپرسور فوق موتاسیون بی معنی ایجاد شده را

بعنوان یک اسید آمینه تلقی کرده و رشته پروتئینی کامل ساخته می شود.

خواندن UAA نیز توسط tRNA های موتاسیون یافته انجام می گیرد. tRNA های تیروزین و لیزین که

فقط یک نوکلئوتید با UAA فرق دارند، در اثر موتاسیون بصورت tRNA های سوپرسور در می آیند (ر.ک. به

جدول 1).

جدول 1: کدون ژنتیک

	G	A	C	U	
U	UGU] سیستئین	UAU] تیروزین	UCU]	UUU] فنیل آلانین	U
C	UGC]	UAC]	UCC]	UUC]	
A	UGA] خاتمه	UAA] خاتمه	UCA]	UUA]	
G	UGG] تریپتوفان	UAG] خاتمه	UCG]	UUG] لوسین	
U	CGU]	CAU] هیستیدین	CCU]	CUU]	C
C	CGC] آرژینین	CAC]	CCC]	CUC]	
A	CGA]	CAA] گلوتامین	CCA]	CUA]	
G	CGG]	CAG]	CCG]	CUG]	
U	AGU] سرین	AAU] آسپاراژین	ACU]	AUU]	A
C	AGC]	AAC]	ACC]	AUC] ایزولوسین	
A	AGA] آرژینین	AAA] لیزین	ACA]	AUA]	
G	AGG]	AAG]	ACG]	AUG] متیونین *	
U	GGU]	اسید	GCU]	GUU]	G
C	GGC] گلیسین	GCU] اسپارتیک	GCC]	GUC]	
A	GGA]	GCC]	GCA] آلانین	GUA]	
G	GGG]	اسید	GCG]	GUG]	
		GCA] گلوتامیک			
		GCG]			

* همچنین برای کمپلکس شروع، فرمیل متیونین - $tRNA$ بکار می‌رود. بنابراین کدون GUG برای دو اسید آمینه والین و متیونین مشخص شده است.

همچنین توجه داشته باشید که اگر وابل در جایگاه سوم کدون وجود داشته باشد، $tRNA$ سوپرسور می‌تواند کدون UAG را نیز بیان کند.

در هنگام ساپرس UGA ، یک $tRNA$ موتاسیون یافته اختصاصی، تریپتوفان را در جایگاه UGA (کدون خاتمه) قرار می‌دهد. معمولاً $tRNA$ اختصاصی تریپتوفان کدون UGG را می‌خواند اما در اثر موتاسیون علاوه بر رمز UGG رمز UGA را نیز می‌خواند. برخلاف $tRNA$ های دیگر، موتاسیون در $tRNA$ تریپتوفان در یکی از نوکلئوتیدهای آنتی کدون رخ نداده بلکه جابجایی $G \leftarrow A$ در نوکلئوتید شماره 24 مولکول $tRNA$ صورت گرفته است. مکانیسمی که در اثر موتاسیون فوق موجب تغییر در اتصال آنتی کدون - کدون می‌شود مشخص نشده است اما چون نوکلئوتید شماره 24 در محل خمیدگی ساختمان L شکل $tRNA$ قرار دارد یعنی حدود 15 آنگستروم از محل اتصال آنتی کدون - کدون فاصله دارد مانع ایجاد آرایش فضایی صحیح $tRNA$ می‌شود. عقیده بر این است که آرایش صحیح فضایی $tRNA$ در محل اتصال به $mRNA$ در ریبوزوم بسیار موثر است. جای تعجب نیست اگر ذکر شود که حتی $tRNA^{Trp}$ معمولی (غیر موتاسیون یافته) نیز با فرکانس کم رمز خاتمه UGA را بیان می‌کند. بنابراین کدون خاتمه UGA به کدون نیمه گویا نیز تعبیر شده است.

با یافتن $tRNA$ های موتاسیون یافته‌ای که کدون خاتمه را بیان می‌کند این سؤال مطرح است که تحت این شرایط کدون مربوط به $tRNA$ های فوق چگونه بیان می‌شوند (به عبارت دیگر آیا $tRNA$ های سالم اصلی نیز تولید می‌شوند) مشخص شده است که سه ژن مختلف مسئول بیان $tRNA$ های تیروزین هستند که

یکی از آنها $tRNA^{Tyr}$ اصلی را بیان می کند و دو ژن دیگر به مقادیر کم $tRNA^{Tyr}$ فرعی را بیان می کنند. دو ژن فرعی به فاصله 200 نوکلئوتید از یکدیگر بر روی کروموزوم کلی باسیل قرار دارند. معمولاً موتاسیونهای سوپرسور بر روی ژنهای فرعی $tRNA^{Tyr}$ صورت می گیرد. با اینحال نحوه خوانده شدن کدون خاتمه UGA توسط $tRNA^{Trp}$ متفاوت است. به این ترتیب که $tRNA^{Trp}$ اگر چه در اثر موتاسیون قادر به تشخیص UGA و قرار دادن اسید آمینه است با اینحال رمز اصلی خود را نیز تشخیص می دهد..

